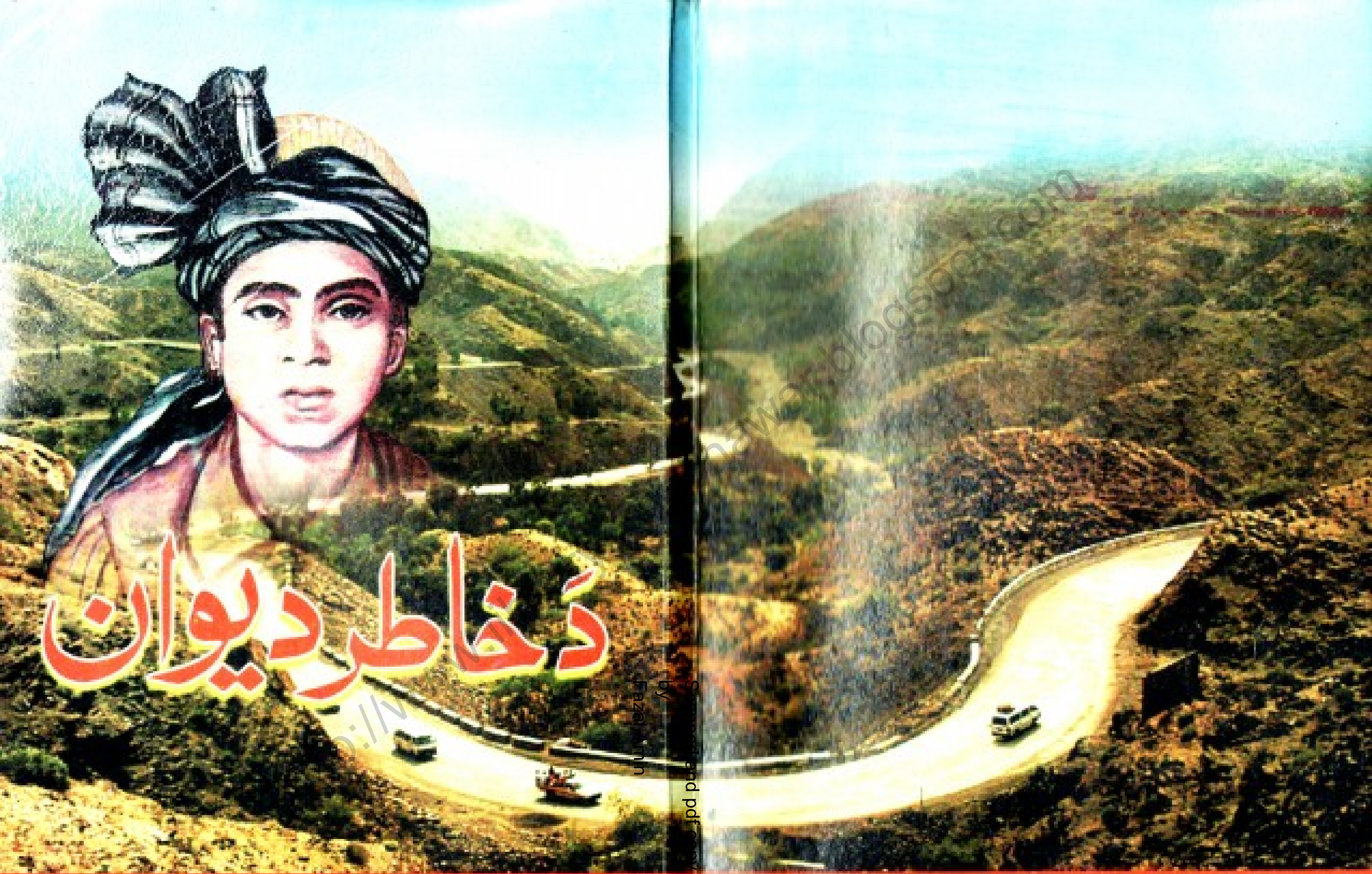

دَ خاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy by Fazal Khan

Download from: aghalibrary.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دخاطر دیوان

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مصري خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

Download from: aghalibrary.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ترون

د خېبر درې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګين غزل ته حېرانېږم
په دې خره خېبر کښې څۀ دې چې لۀ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

شمېر — مخ

(ا)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاتۀ کا ———— ۱۴

۲ : چې اشنا ئې ستمګرشي نو به څۀ کا ———— ۱۵

۳ : نړۀ چې کوی هر وخت د دردونه اشنا ———— ۱۶

(د)

۴ : کافي برقي دی ديدار د محمدؐ ———— ۱۷

(ل)

۵ : خېږ نن که درته ما وکړل تا را وکړل ———— ۱۸

(م)

۶ : د استا د حسن تماشې وا خستم ———— ۱۹

۷ : دوا يه شم تا نه قربان څۀ وکړم ———— ۲۰

۸ : باغ د مينې دې د خيال پکښې غنچې کړم ———— ۲۱

Download from: aghalibrary.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : نه ځکه د مرګ په شان دیدار ته اړ بڼه کیږم ــــــــ ۲۲

۱۰ : شرمېږي نه یم په څرګنده پسې نه ځېږم ــــــــ ۲۳

۱۱ : ستا په الفت کښې به هېڅ بېزار نه شم ــــــــ ۲۴

۱۲ : واخلمه تا او که دنیا واخلم ــــــــ ۲۵

۱۳ : خوشحالي ستا شوه زه ئې نه اخلم ــــــــ ۲۶

۱۴ : لکه ګلي چې په ازغو کښې وینم ــــــــ ۲۷

۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ــــــــ ۲۸

۱۶ : اشنا که تا ته په کتو پوه شوم ــــــــ ۲۹

۱۷ : قسمت داسې دې ودہ کړم چې بېدار نه شوم ــــــــ ۳۰

۱۸ : نور په نړه چې نه ځائیږي چې څه وایم ــــــــ ۳۱

۱۹ : توبه کړې هسې بتکلې نه به مړیم ــــــــ ۳۲

۲۰ : ښکلي مخ ته دې د مرګ په شان اړ به یم ــــــــ ۳۳

۲۱ : رنګ ته چې ګوره سرے سکرو نه یم ــــــــ ۳۴

۲۲ : سپرلیه ! نه دې په غنچو کښې نه یم ــــــــ ۳۵

۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېزلے یم ــــــــ ۳۶

۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ــــــــ ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندی کله ته مایه دی چې اله خادرو ــــــــ ۳۸

۲۶ : څوک به زه ژړم به په سرو سترګو ــــــــ ۳۹

۲۷ : نن به څه پرسې نما په تورو سترګو ــــــــ ۴۰

مخ

۲۸ : بیا دې سوځی نه کړم په هغو سترګو ــــــــ ۴۱

۲۹ : ما د وصال په شپه کښې تورله شپه سحر لیدلو ــــــــ ۴۲

۳۰ شوق چې ستا له دیر پیغو یغو سره لاړ لو ــــــــ ۴۳

۳۱ : یاد شو مه د عشق ذکر نګوره په سر ودي ــــــــ ۴۴

۳۲ : څو به سره پټ دا به په نړه ذره ذره یو ــــــــ ۴۵

۳۲ب : څکه چې تن په سوز په د تپوکړو ــــــــ ۴۶

۳۲ج : سنه نشو له دیره چې اتکار دې وکړو ــــــــ ۴۷

(ه)

۳۳ : خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته ــــــــ ۴۸

۳۴ : زه یمه هجران د دنیا سترګو ته ــــــــ ۴۹

۳۵ : تل چې رقیب ته اشارې کړې دا مل نخښد ده ــــــــ ۵۰

۳۶ : خوارده ! تراغه شو د خوږ د هسې نامه پاتې ده ــــــــ ۵۱

۳۷ : بېګا ستا په انتظار چې هسې ستړې تورله شپه کړه ــــــــ ۵۲

۳۸ : له د نقاب لرې کړه دل زده کړه ــــــــ ۵۳

۳۹ : ما په شوګیر تا په خوږو تېره کړه ــــــــ ۵۴

۴۰ : رقیبه په خسې راغلې راشنا خبرې کړه ــــــــ ۵۵

۴۱ : یاد شرابو نه نشي وباسه ــــــــ ۵۶

۴۲ : د سحر باده دا ارمان یوسه ــــــــ ۵۷

۴۳ : لکه ګلي د مرسپدو وکه شه ــــــــ ۵۸

۴۴ : ستاله سپینه مخه ځار زما نږګے شه ــــــــ ۵۹

۴۵ : د هجران په شپه دي په لاس کښې راغله ــــــــ ۶۰

۴۶ : تر هغه چې نږه کېږي کله کله ــــــــ ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٤٧ : ستا د بنګلو مخ شمعه چې مې شرله ———— ٦٢

٤٨ : بیا به سره کړ د اوس څراغ ده دمه دمه ———— ٦٣

٤٩ : شکر دے چې زړه هم د ښیرې شو مه ———— ٦٤

٥٠ : کله چې په فکر کښې دستا یمه ———— ٦٥

٥١ : دلا دې خاوره شم د ښیر ځنې وتلې یمه ———— ٦٦

٥٢ : توبه تنګه تهړې کا په هر ښیار باندې وختر له ———— ٦٧

٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ ګټله ———— ٦٨

٥٤ : دستا د خلې چې فیصله ماته شي ———— ٦٩

٥٥ : نور نصر به خریږو کښې دا فسانه ګړه ———— ٧٠

٥٦ : ته څرایه زړه به غږ کړم، نو ګیله لیږتیه ! ———— ٧١

ۀ

٥٧ : څښګر چې شو کباب به پرار د ګیدۀ ———— ٧٢

٥٨ : لوے دریاب د مینې نه شي په وایړۀ نیوۀ ———— ٧٣

ی

٥٩ : دا مې بله شپه به په نصیب سره راشي ———— ٧٤

٦٠ : عکس دستا زما د سترګو لنګښان وځي ———— ٧٥

٦١ : دستا سترګې چې کرغې د زړه نه وځي ———— ٧٦

٦٢ : زړګیه ! تا دې چې درد ونه غڅ دی ———— ٧٧

٦٣ : چې پښیمان نه شې په یا کښې غڅ دی ———— ٧٨

٦٤ : ګله دستا د خندا په ورشپې دی ———— ٧٩

٦٥ : دستا په غم کښې خوشحاله پټې دی ———— ٨٠

٦٦ : زما چې دا مدام وغڼه دلبره سترګې دی ———— ٨١

٦٧ : څنګ خو ماته هسې بله دنیا ښکاري ———— ٨٢

٦٨ : زړه چې کله هر څو رانه هر څه غواړي ———— ٨٣

٦٩ : زما زړه او دستا سترګې سره جوړیږي ———— ٨٤

٧٠ : ما تکړه شو به چې زړه مې چرې څو ددونه دا ته پریږي ———— ٨٥

٧١ : څه چې پریږ پهاڼ ما دیار سره جوړیږي ———— ٨٦

٧٢ : دوخت د ګذاره دې چې ما غرنه نه جوړیږي ———— ٨٧

٧٣ : نور به ایله څه د لیونو نه پاتې کیږي ———— ٨٨

٧٤ : سترګې دې کړه برنده چې وختونه راز خطا شي ———— ٩٠

٧٥ : په ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي ———— ٩١

٧٦ : ددې دنیا نه چې ګلان ورک شي ———— ٩٢

٧٧ : چې چې روښندے دلبره پېښان شي ———— ٩٣

٧٨ : ستا چې خو دې زلفې کړ نمې را تار شي ———— ٩٤

٧٩ : دیوانه دې به چې را وې چې کاته به شي ———— ٩٥

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۸۰ : خزان لاړ شي، بهار راشي ګلان خوشحاله شي ________ ۹۶

۸۱ : راشه په کور کښې د جګړې خبرې نۀ شي ________ ۹۷

۸۲ : داستا په سترګو کښې به څۀ پاتې شي ________ ۹۸

ے

۸۳ : زړۀ په ما نۀ دے چې نارے مخ دے ________ ۹۹

۸۴ : څوک چې ستا د ګلاب مينې طلبګار دے ________ ۱۰۰

۸۵ : خوږ خوږ د مينې په ترخو کښې انتظار دے ________ ۱۰۱

۸۶ : خدايه څومره بې وفا زما دلبر دے ________ ۱۰۲

۸۷ : ما وې ځان راته اشنا دستا په ښهر دے ________ ۱۰۳

۸۸ : شائد چې حسن دې اشنا د سرو لبو نه وک دے ________ ۱۰۴

۸۹ : تک تور سرے دا ستا سرے ورېل دے ________ ۱۰۵

۹۰ : څومره وړې يې په ننګې باندې چې غم دے ________ ۱۰۶

۹۱ : ستا په انتظار کښې ما نۀ کال څۀ دے ________ ۱۰۷

۹۲ : چې نړۍ يې ستا په تور دے په بل تور يې پيرند نۀ دے ________ ۱۰۸

۹۳ : چې لس نظر مې د بصر باقي دے ________ ۱۰۹

۹۴ : سترګې دې چلې وخندا زده کړے ________ ۱۱۰

ې

۹۵ : د ځان سپنګار د ولو کښې مسکې وې ما ليدې ________ ۱۱۱

۹۶ : اشنا مې ن ليدۀ تېرې وعدې را ياد يدې ________ ۱۱۲

۹۷ : زما د اميد ون ونځې شپې وخن بدې ________ ۱۱۳

۹۸ : چې بنګلي دې وخند يدې شر شوې ________ ۱۱۴

مخ

۹۹ : پوره شوے په دې چې په کنځل کښې څنګه بنکارې ________ ۱۱۵

۱۰۰ : اے ګله ستا چې ډکې له خندانه سترګې لاړې ________ ۱۱۶

۱۰۱ : کۀ دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څۀ کړې ________ ۱۱۷

۱۰۲ : د پره خوشحالۍ بنه نۀ ده بيا را نه هېرې نې ________ ۱۱۸

۱۰۳ : نکه مجنون غوندې ګرځم په بيابان مړ پسې ________ ۱۱۹

۱۰۴ : راشه اے ماو تابان په توره شپه کښې ________ ۱۲۰

۱۰۵ : چې د سترګو دې بنکارنې زما سترګې ________ ۱۲۱

۱۰۶ : خوږ د هسې پرې کړو چې شرې زما سترګې ________ ۱۲۲

۱۰۷ : دستا چې نۀ وينم دا تورې سترګې ________ ۱۲۳

۱۰۸ : څۀ وشو چې سترګې مې په تابانو نخرو شرلې ________ ۱۲۴

۱۰۹ : چې اشنا زې کړې ايسار پېزم ولې ________ ۱۲۵

۱۱۰ : اوښکې نۀ کېږي شو را ماتې شرې ________ ۱۲۶

۱۱۱ : نۀ به په زړۀ کښې ماته څۀ را کړې ________ ۱۲۷

۱۱۲ : نۀ ما ستا ښلې يې په سلا نۀ ړې ________ ۱۲۸

۱۱۳ : هر څو کۀ مې د زړۀ قرار دار له راغې ________ ۱۲۹

۱۱۴ : دا سې رانه ګرځې نۀ نۀ چې رانه ګرځې ________ ۱۳۰

سندرې

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې پهٔ لور کاتهٔ کا
خوږ لېمهٔ شي کم طاقته پهٔ ښواتهٔ کا

چې پلو لهٔ مخه لرې کړي رڼا شي
لکه ستورګه د سبا چې راخاتهٔ کا

لږ یې عکس د زړهٔ واخله کهٔ دې شک وي
چې دا تور باڼهٔ دې څرنګه ویشتهٔ کا

پهٔ مئین زړهٔ څنګدن شي چې یار راشي
پهٔ هیبت زړهٔ پهٔ کوکل کښې الوتهٔ کا

د خاطر پهٔ زړهٔ کې داغ د بېلتون کړه
چې د یار پهٔ لور کاږهٔ واږهٔ کاتهٔ کا

چې اشنا یې ستمګر شي نو به څهٔ کا
چې زخمي څوک پهٔ ځیګر شي نو به څهٔ کا

چې ټول عمر یې تېر کېږي پهٔ پالنګ وي
څهٔ چې زمکه یې بستر شي نو به څهٔ کا

چې پهٔ عمر کښې یې غم لیدلے نهٔ وي
چې د غم سره یې سر شي نو به څهٔ کا

انتظار چې د وصال پهٔ کومه شپه کړي
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څهٔ کا

کهٔ دیدن د یار موندے پهٔ دېرهٔ شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څهٔ کا

زهٔ خاطر خو همېشه دغسې وایم
چې اشنا یې مرور شي نو به څهٔ کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړه مې کوي هر وخت د دردو نه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا په مینه کښې نه
ګوره د اوښکو مې سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصېدے نشم
ما وې په عشق کښې وي خوندونه آشنا

ښ په جبین کښې دې خالونه خور دي
دي په چشمانو مې ګردونه آشنا

که ستا په خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دي ارمانونه آشنا

کاڼي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلي په دیدار د محمدؐ

ګل نګونه به یې لاړې شي په مخکښې
که چا ونیوله لار د محمدؐ

د دنیا واړه ګلونه به یې هېر شي
که چا ولیده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دنیا ژړا او خندا نه وے
نه وے شمع په مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال ګڼه خاطره
چې قرار وي یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نه کړ درته ما وکل تا را وکتل
خو ګوره م به دې بیا کړ دې سبا را وکتل

هم د غسې ګلونه وو چې مینه جوړه پهٔ
غنهٔ وشو پسرلے دے کړ اشنا را وکتل

دنیا راته ګوری د کتو نه وو تم
چې تا ته ې کتلی دی هر چا را وکتل

پهٔ مخه باندې را غلې مخ دې خله پټوهٔ
کړه غم دې را ته جوړ چې دې پهٔ شا را وکتل

دستی ې ورخندل هم دا ې وهٔ ارمان
تا چې اے رقیبه پهٔ خندا را وکتل

یو دم ې زړهٔ نرے شو لوهمزو لو خاندګمه
خاطر چې غریو نیولی پهٔ ژړا را وکتل

[illegible]

دستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے پهٔ سر لمبې واخستم

لاس خو ې رانهٔ کړه چې مخ پټوی
ګوری یاران ې د غم شپې واخستم
دا درته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وای خله تهٔ چې ستا اسرې واخستم
سبا ې بیا پهٔ زولنو کښې ګوره
نن ې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ پهٔ سبا پوه نهٔ شومه
کړ دې د زلفو تورې شپې واخستم
ګور د ټوټندون را ته یو پوربکاره شو
چې تصور د هډوکې واخستم
بس یادوم دې نورې مهٔ تنګوه
چرته ې هر نشې غمې واخستم

خاطره تهٔ او دا دنیا ړې پوهٔ شه
نهٔ بس د عشق یوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

وروایه شم تا نه قربان څه وکړم
نور ودې د پاسه په ځان څه وکړم

ته خو به کمځې د زلفو جوړې کړې
زه په دې شلیدلي ګریوان څه وکړم
ته خو چا ته نه درځې، خو زه را غلم
ځ یم ستا په در کښې مېلمان، څه وکړم
زه به نور څه نه کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څه وکړم
ستا په طمع ځان له پاتې شوے یم
ټول خو راند لاړل یاران، څه وکړم
پوه دې چې په ځان کړم اوس چې نه پرېږدې
بیا به راشي نه کړم سلطان، څه وکړم
چا به دغم ټک ټوټو ندون اخستے وه
بس خو چې پیدا شوم انسان، څه وکړم

اوس خو زه خاطر په څه پوهیږم نه
تا چې کړمه داسې حیران، څه وکړم

باغ د مینې دې د خیال په کښې غوټۍ کړم
ستا د مخ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نه وی یاره ستا غوندې کښې حُسن
شُعله اور د خپله لاسه در پسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړه په ستڼو کوم
په ځان ترې بنې او بدې را خورې کړم

زه خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې له تانه په خبر کښې ورځې شپې کړم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زۀ لکه د موم پۀ شان دیدار ته اوبۀ کېږم
پرېږده چې او بۀ شم ستا رخسار ته اوبۀ کېږم

چې رته شي خوبونه شپې پرې ستورې محفل جوړ کړي
همدا ئې مشغولا شي ستا سینګار ته اوبۀ کېږم

زۀ پرې بنۀ پوهېږم ستا لېدل زما اجل دے
بیا ئې هم وار نۀ شي ستا یو وار ته اوبۀ کېږم

اوس خاطره ولې خدائې پۀ نیوۀ کړم دومره سخته
بیا چې پس لۀ مرګه ستا مزار ته اوبۀ کېږم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا پۀ اُلفت کښې به هوښیار نۀ شم
خو چې د عقل نه وزګار نۀ شم

سود ئې د عشق پۀ لېونتوب نۀ شي
خو چې رسوا دې پۀ بار بار نۀ شم

یار ئې وفا دې ما ته هله وائي
چې ترې لۀ سر او ماله زار نۀ شم

خو چې پۀ تورو خاورو موږ نۀ شم
موږ به دې هر مره پۀ دیدار نۀ شم

کۀ د منصور غوندې پۀ دار شم اشنا
دا ستا لۀ عشق به توبه ګار نۀ شم

خاطره! داسې ګذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګذار ته به بېدار نۀ شم

---

[1] متن کې او دیوان کې ... راکړو ... دے ... چې مصرع ئې [illegible]

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

واخلمه تا او کړه دنیا واخلم
په خندا خو ګړه ژړا واخلم

لېږې دې پورته کړه د مخ نه زلفې
لږه سودا چې په دنیا واخلم

ته چې په سترګو کښې مسکۍ شوې ګلې
نه دې درد ې مینې بلا واخلم

تا ته چې ګورم په دوو زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل په شا واخلم

مرګ او بېلتون را ته چوړه راغلې
خاطره دا واخلم که دا واخلم

غوسه چې نه یېږم په ځوانۍ پسې نه ژړېږم
خدایه نه ده نه پوهېږم چې ساده شوم که پوهېږم

نه اوله تا تنګ دا هسې کله چرته شوې
دومره خو پوهېږم چې قدم اخلم وړاندې کېږم
ته او ستا بنا ہست چې په ما څنګه خندګرې شې
مه کوه ایله نن د هر څه سره جوړېږم
نه یمه خوشحاله ستا په غم کښې خندنه مه شې
خدای دې پخلا مه کړه چې له تا مرورېږم
شان دې دکړه ونه وی خو چې زړه دې شي را پورته
تا ته چې نه سوال کړم د خپل ځان ځنې شرمېږم
غوښته دې هم دا چې را ته رواړې چې درومه
خدای خبر چې بیا دې په پلو د ربنکاره کېږم
ته که په یو خله له ما خلاصېږې نو بې واخله
ته به راته نه شې کتے ځه له خندنه کېږم

څنګه ما خاطر در ته دا ووې چې ې هېر کړه
پېښېده چې بې واره په هر ځای کښې در یادېږم

میاشتنۍ «قند» مردان ـ خصوصي ګڼه ۱۰ رکالئ نمبر (ص ۹۵)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوشحالی ستا شوه زۀ یې نۀ اَخلمَ
دستا غمونه واړه زۀ اخلمَ

تا یې چې زړۀ وړۀ ګواه هم نۀ لرم
اوس به لۀ تا نه خُنګه زړۀ اخلمَ

اول سپرغۍ وم ستا دمینې د اور
اوس پۀ ځان پوره شوم چې لمبه اخلمَ

پۀ وراندې یې ځم پۀ وردوستو ګورم اَشنا
زۀ قدمونه چې واړۀ اخلمَ

هر سړے ګرد وته پۀ خاطر دی دغم
پۀ اسویلو کښې چې سیالۀ اخلمَ

د متن لیکنه کښې د تلفظ وغیره دا دے چې صحیح نۀ دے .

لکه کلی چې پۀ اغزو کښې وینم
داسې یې زړۀ ستا پۀ بڼو کښې وینم

رخسار دې وینم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې پۀ تیارو کښې وینم

ګلفامه څوک ځۀ لرې اوسې لۀ مـا
زۀ دې د نم پۀ پلوشو کښې وینم

وستا لیدل تېر شوے خوب وۀ آشنا
بیا به دا خوب پۀ کومو شپو کښې وینم

اے د سبا ستړې باخبړه پۀ ورو
تلۀ د آشنا دې پۀ خټو کښې وینم

زما خاطر خاطر دې امد کښې وسو
اوس یې لوګے پۀ اسویلو کښې وینم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

په دې دُنیا کښې مستې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرمې تېروم

په ما زهیر مهٔ شي خوږ مخ ښکاره کړه
په زړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال ته کوم چې غم نهٔ لري
زهٔ لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا نهٔ خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چپې تېروم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

اشناکهٔ تا ته پهٔ کتو پوره شوم
نو بس پهٔ ټولو تماشو پوره شوم

پس خو معلومه شوه چې نهٔ رادرومې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوره شوم

یا د ساقي د میخوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوره شوم

سوے به هم د خاطر نهٔ وي داسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوره شوم

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته راسې دې ورده کړم چې بیدار نهٔ شوم
بغیر لهٔ تا ستا د غمونو نه وزګار نهٔ شوم

په دې دنیا کښې به غم ستا لهٔ ژوندونه څهٔ نوندوی
لمبېم غوندې څوېم خو یو ځل په کښې خمار نهٔ شوم

ستا په الفت کښې هغه خوب چې ما لیدلے اشنا
د رقیبانو د جبر ګوځنې وېزار نهٔ شوم

تهٔ چې راګورې زهٔ به هغه وخت په طمع ومه
یو ځل هم مرور د ستا د خُلې په بنهٔ ګفتار نهٔ شوم

هغه وعده چې تا په ستر ګو کښې وه مانه کړې
دا زهٔ خاطر دې د وعدې په انتظار نهٔ شوم

نور په زړهٔ مې نهٔ ځائیږی چې څهٔ وایم
رانه بیا مروریږی چې څهٔ وایم

کهٔ څهٔ نهٔ وایمه هم راپورې کګی
په دې هم راته قهرېږی چې څهٔ وایم

د هر چا په لوری څمه داسې وخت دے
بیا مې وخت کله تېرېږی چې څهٔ وایم

کهٔ خبره نهٔ وی مانه خبر دے خبر دے
بیا خپل حسن نه خبرېږی چې څهٔ وایم

وېره بنه په تا پوهېږمه خاطره
خو بس ستر ګې مې شرمېږی چې څهٔ وایم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به ګرځې مسې بنګلے زهٔ به مړ یم
چې ې اوس وے لن لیدلے زهٔ به مړیم
جنازه ې چې له کوره ګرد تــه دروی
تهٔ به نهٔ وې راو تلے زهٔ به مړ یم
خداې د پاره پهٔ مزار ې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولے زهٔ به مړیم
زهٔ به مړ شمه قرارې مرګے ورک شه
سره خاندی به تهول کلے زهٔ به مړیم
وچې ترغې به پهٔ ما وی ا زرغونې
وی مزار به مې مُبتلے زهٔ به مړ یم
اے اشناچې دې وطن له تهٔ را درومې
خړ خپیږ خوږ دې لیدلے زهٔ به مړیم
خړې خاورې به پهٔ ما باندې انبار وی
هر سړے به دروی غلے زهٔ به مړیم

د کاکل پهٔ خته بند د مغ کتاب کړه
ما خاطر پهٔ خدای سپارلے زهٔ به مړیم

بنګلی مخ ته دې د موم پهٔ شان اوبهٔ یم
لکه کاڼے مسې کلک ورته پهٔ زړهٔ یم

چې پهٔ کومه لاره لاړ شی زهٔ یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خوړ پهٔ هر یو پلهٔ یم

زهٔ پهٔ کومو سترګو څان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پهٔ دې خوب پسې لا مخښي وُدهٔ یم

لږ د څان سره پهٔ زړهٔ کښې فکر وکړه
زهٔ خاطر دې چرې یو څلې پهٔ زړهٔ یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

گوره چې رنګ مې سوے سکروړ نۀ يم
طاقت مې نشته ستا د زور نۀ يم

راځه د سترګو نه مې مۀ درېږه
سرې په ژړا دی خو مېخور نۀ يم

دې اسوېلو ته مې ته نۀ ګورې څۀ
سوے په اور يم سوے لوړ نۀ يم

ستم کړه ته منع کړے بې چا
زۀ لا خاطر مرے د ګور نۀ يم

○

○

سپړليه زۀ دې په غنچو کښې نۀ يم
عادت په داسې تماشو کښې نۀ يم

کۀ راکوې نو سم شراب را کړه
زۀ دې ساقي هسې اوبو کښې نۀ يم

اے خدايه بس ما خپله ورځ وليده
د داسې ژوندن په تېرېدو کښې نۀ يم

د ستا بانړۀ د ستا رخسار په خاطر
بې د ګلونو په ازغو کښې نۀ يم ځ

ته ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نۀ شې په درتلو کښې نۀ يم

○

ځ متن لرغونو دیوان کښې دا بیت د غزل دوهم بیت دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د دیدو په امیدونو کښې یم

نه مې دنیا نه مې عقبا ګټلې
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا د رخسار به مې هېر نشي اشنا
که د بهار په سرو ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خو هم ته یې اشنا
دا نه خاطر که د چا زړونو کښې یم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

یاره ستا مینې په اور سوځېدلے یم
دروغ به نشه په زړه داغلے یم

خو دم قسم چې تر هغې پورې ژوندے یم
ډېر دې نه په تش دیدن ساتلے یم

همېشه سر په زنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلے یم

خوار خاطر ولې چې دا ګومه ګناه ده
چې له در دې بېنوا شړلے یم

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ژوندی کله نهٔ ماپهٔ دی بې لهٔ خاورو
نهٔ ماپهٔ دی نهٔ ساپهٔ دی بې لهٔ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلے پهٔ ژوندون دے
هغه چرته کښې وُدهٔ دی بې لهٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شو نو کلک شو
دېوال کړے چا وبهٔ دی بې لهٔ خاورو[2]

د خاطر رنګين غزل ته حېرانېږم
پهٔ دې خر خېر کښې څهٔ دی بې لهٔ خاورو

لے متزلونه او دیوان کښې د (لهٔ) پهٔ ځای مصرعه کښې (د) لیکلے شوې چې صحیح نهٔ دے

لہ متزلونه او دیوان کښې غلطه مصرعه داسې لیکلې شوې ده :
دېوال کړے بې اوبو دے چا لهٔ خاورو .

خود به نهٔ ژړېږمه پهٔ سرو سترګو
تږو تمه ستا پهٔ لېمنو سترګو

مهٔ توروه تورې بلا سترګې دې
پام چې درته نهٔ شی د سپېرو سترګو

عمر لهٔ بې کار وی د ژړا سره
وهٔ چې کورې چا ته پهٔ معصو سترګو

بس کړه د خاطر سره پخلا شه تهٔ
خلق د پېر عزت کړی د نرو سترګو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څه یوسي زما په تورو سترګو
زړهٔ دې وړے لا پخوا په تورو سترګو

که پروا کړمه څو زهٔ به دې پروا کړم
نور دې څهٔ کوی پروا د تورو سترګو

ډېرې سترګې مې د سترګو په هر لور شي
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړې مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ور به یې نهٔ کړم د دنیا په تورو سترګو

زهٔ خاطر دې د کجلو سلائي وے
ښکلولے دې اشنا په تورو سترګو

بیا دې سهي نهٔ کړم په هغو سترګو
یو ځلې هم هغسې په مړو سترګو

نهٔ مې شته په نورو سترګو شک د نږهٔ
بس خو نږهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ یې کړم آشنا لهٔ شوګیرو سره
یو مې پل خوبونه ستا قُدغو سترګو
نهٔ یم چې د نږهٔ په سترګو تا وینم
چار نا لیدلې په ړندو سترګو
خپل مې واړه بدرائې په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د ړندو سترګو
ستا دې اوښ دو ودوڅو ته حېران یمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دو سترګو
خبر دے دا زما سترګې څو بدې شرې
تهٔ څو را ته ګورې په دې ښو سترګو

څومره تږنه وُنې دی حېران یمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مړو سترګو

ریډیو پاکستان پېښور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې تېوله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر لیدلو

د ربخه چې شپه وې د وصال خو تر قسمته پورې
زه په دیدن نه مړېدم چې مې دلبر لیدلو
بیا د سحر غمونو هله لېونے کړمه زه
سرې مابنام مې نمر اوچت د غره په سر لیدلو[1]
زه يې لا هېڅ په سرو لبانو باندې نه یمه پوه
لا په اسمان مې چې د لمر په ځاې قمر لیدلو
په تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدایۍ وختونه
له غمه ډک مې تر هغې پورې اختر لیدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پیدا شوه د یار
وائې ربار چې مې جانان دې مسرور لیدلو

---

[1] مننزلمند او دیوان کښې چې دغه اړیخ معنی مصرع داسې ده:
د مابنام سره سے نمر مې اوچت د غره په سر لیدلو

شوق مې ستا د ږېرو پېغورونو سره لاړلو
زور مې شو اوبه د ستمونو سره لاړلو

خوښ مې اننګي شول د ښېو ازغي مې مېر شول
نېړه را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
ږېرې مې کړې تېنګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
سترګې مې نیولې ستا د مینې په کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زه تر ښه لوګے شم چې به څه سوې تري راشي
نېړه را نه د یار د دیدنونو سره لاړلو
چرته واسې یار شته لکه زه په انتظار یم
ستړے د صبا هم د فکرونو سره لاړلو
چرته به زما لېونے زړه پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو د زنځیرونو سره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نیولے وي خاطره
ژوند د رڼې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شو مه د عشق د ګړنګونو په سرونو
په بوتم د لسري وطنونو په سرونو

د ږغه چې د ستا د اننګو خوله هم نه وي
پرځي ته چې ګورم د ګلونو په سرونو
ستړګې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځي چې کشتۍ د ګردابونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپهر ستړګې حق حیران شي
درد مې کړه د لیږد محلونو په سرونو
هسې هم ایرې یمه د باد سره الوځم
سکور مې شعله نیسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د یاره که څوک پرېشي
خاورې دې پرتې وي د تېغونو په سرونو

بنګلي به سر ټیټ کړي یاره ستا په تصور کښې
د هر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

څو به سره پټ دواړه په زړه ذره ذره یو
که دا دې خوبونه نه ده چې صرچا ته دې ښکاره یو

یو دغه بېلتون دے چې عزت مو په کښې پر دے
څو به په کښې وایو چې مدام دې در سره یو

ته زما په سرې شمعې زه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وی نو مړه به دواړه په یو شپه یو

نه به کله وایو هم که دنیا په بله واوړی
ګرځي دې نور خلق مونږ په خپله تماشه یو

یوځ به مې سوګند شي په کښو ودځو د یار
اوس به دواړه څه رقیبه تورې په اوږه یو

راشه مرورده چې مې شک له خاطر وځي
وایو به رښتیا چې دا په څه سره خفه یو

۱ دیوان او منزل رند کښې سرې شمع [illegible] معرکه [illegible] معنی کوي
د شمس منزل رند کښې نشته.

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه مې نن په سوز بدو تېر کړه
چې مې پرون په مستېدو تېر کړه

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړه مې له ټولو مرحلو تېر کړه

دلسوزی مه کړه تېرې همدمه
زړګی مې عمر په لمبو تېر کړه

زما دا تېر ژوندون زما خو نه وه
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه

پار بیا د چالاک تورو زلفو نه کړم
یو ځلې مرګ را باندې دو تېر کړه

لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سلګو تېر کړه

زه چې سپېلی ته ورخېږ نه یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړه

ژوندون ده د عشق لمبې ژورې غځه دی
سر مې له واړو ګړنګو تېر کړه

اشنا د ستا د بنګلو مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

پښه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې نښه وله ګوری ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړه زخمونه مې بیا هله شماره
کړه د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زه لا خفه نه وایم چې داغ مې په زړه
ته لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زه له تا نه چا وېرې یم
وار به دې راشی که لږ وار دې وکړو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خیر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصویر وم ستا پهٔ ورو څوکښې محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا پهٔ عشق کښې
اوس مې نهٔ پرېږدي غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو ارمان خو هله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

یو ذره یې لرې نهٔ کړلو د مخ نه
فکر یو پرم د اشنا د مخ نقاب ته

نور یادونه مې پهٔ یاد کښې رانه هېر شول
یو دوه نهٔ راځي چې کښېنم حساب ته

وایې زړهٔ به زما هم داسې تک تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زهٔ یمه حېران د دنیا سترګو ته
ګوره کتے نهٔ شي د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
را مې شي لهٔ واره ژړا سترګو ته
داخو دې پهٔ خپله اشنا کړې دي
څله مې نوبدل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غورندې
بیا را نغلله هغه رڼا سترګو ته
تا جوړې آزادې د راتلو کړې دي
ښکارې مې رنګینه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بیا به نهٔ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته چې رقيب ته اشارې کړې دا دمل نښه ده
ته چې دا غلې غلې ګورې دا دغل نښه ده

کله يقين کړمه چې دا چې مرور يې له ما
ماته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

ته چې تېرېږې رانه مدام کوې چې خه لټوې؟
زه چې دا لاس په سينه ږدم دا مې اول نښه ده

خاطره تا چې بېګا خوب کښې د هجران ليدلے
يقين مې دا دے اخرى ستا د اجل نښه ده

خوابه تراخه شي د خوب وهسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دى او د ښو هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر يې خدايه هر ځه په دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړه کښې سره خاندو اشنا
مه کړه ګيلې د ښه بدو هسې نامه پاتې ده

په دېره مينه کښې چې زه او ته پرې نه پوهېدو
د عقل و د هوش او د شپې هسې نامه پاتې ده

چې په پلو کښې به يې په زړه وتو باندې اوربلګو
د ستا د عقل انګر هسې نامه پاتې ده

صبا به واې چې د خداې په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

بېګا ستا په انتظار ئې هسې ستړې تېره شپه کړه
خندل را پورې ستوروچې سپوږمۍ راته ګېله کړه ¹

ور ته سر په زنګانه وم د وصال ټکي ته غلی
ما به کله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منډه نظر ستا ته چې هر ستوري به جلبه کړه
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ور سره به یې نه وچړي کړه شپه وچړي د خاطر نه
په ټوټو ټوټو فُدهٔ شي خو وعده یې ستا پوره کړه

¹ صحیح مصرع داسې په کار ده: خندېدل را پورې ستوري چې سپوږمۍ راته ګیله کړه

لرې د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوري سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پوهه شي
پټ په لېمو کېږې مسېدل زده کړه

اې زړه چې سم دا وارې ونه چوې
نګه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصیحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما په شوګیر تا په خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته په ګیلو تېره کړه

بې تا رانغلې شمع درد به اشنا
ما ټوله شپه په دردېدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوی زړه سوزوي
هسې لمبه دې په ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا له خاطره اشنا
د هجر شپه مې په سلګو تېره کړه

رقیبه په خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نوې بس هم دا خبرې کړه

خوبه پکې سترګې زړه د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
ګله ګله یادې د وفا خبرې کړه
سود مې ګله کېږي د ساقي په پېمانو
د ټولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین د اوښکو په سیلابکې
بس زړه شه راته وایه د خندا خبرې کړه
په خود نه یم تپوس راځنې مه کوه د دهر
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونه کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

یا د شرابو نه نشې وباسه
یا خو ترېخ زما له خلې وباسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې وباسه

څهٔ لټوې تنګه دنیا ګه شوه ربه
زړې مې د ژوند له ورځې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سراې نه قافلې وباسه

اور د خاطر د زړهٔ پهٔ خونه شو بل
سترګې د سترګو نه مې مهې وباسه

○

○

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه پهٔ لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کهٔ مې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن تربے نهٔ شی
راشه د اوښکو مې باران یوسه

تهٔ چې مسکے شوې زما زړهٔ ته بنګلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خوبه زر راشه د اشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لې د خاطر کړه شمع روبیه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نکه کلې لۀ مسېدو ډکه شه
بانډۀ دانبغ کړه لۀ اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته نږغه نۀ شوه
زما خټکل لۀ زولنو ډکه شه

کۀ یې هر څو درسره فندیولے
خو زما مینې لۀ پېښتو ډکه شه

چې ې ژوندون لۀ رنګینونه ډک شي
بیا پۀ غصه کښې لۀ نشو ډکه شه

بس پښېماني لۀ زړۀ نه وباسه نن
وېرېږه مه لۀ اشارو ډکه شه

چې تا ې هم ګرېوان ته خیرې وړې
هم ستا کوڅه یې لۀ تېرو ډکه شه

ښۀ دې زړۀ تش کړه چې بیا بیانۀ وائې
فضا زما لۀ اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس پۀ سینه کښېږدي درته
دخېبر څانګې لۀ اغزو ډکه شه

خاطره یار دې پۀ خېبر کښې اوسي
ټوله دره لۀ سپېلنو ډکه شه

○

ستا لۀ سپینه مخه زار زما زړګے شه
هم د استانه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا پۀ ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا یا اېر بدے یا پښتو دے شه

زۀ او تۀ دچا ژړا او خندا څۀ کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګل غُنچې تۀ لسرې شه رقیبه
یا پخپله باندې ګل شه یا ازغے شه

زۀ خاطر دې نور خاطر کولے نشم
اے رقیبه کۀ پوهېږې نو سړے شه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران په شپه ویوه په لاس کښې راغله
خدای خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقیبان خو دې اوس تږول راله راتېر شي
چې یار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمید دواړه پسې خوړ کړل
چې لۀ ځانه خبرېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصویر یې یوه څېره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکۍ نو بیا به راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

ترخې ته مې نن زړۀ کیږي کله کله
په خوږو سرپے مې کیږي کله کله

د دردمندو نظر هغوله په کار دے
چې دلاسه دې بنۀ کیږي کله کله

چې اشنا دې چا نه ورک شي مونده نشي
پسې ځان هسې ورکیږي کله کله

ښکاري یار سره نۀ دے اے خاطره
په لمبو کښې چې اوسیږي کله کله

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د ښکلي مخ شمع چې مې ده شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره نه زړه کښې مې نه ده شوله

ډېرې وعدې ښې وې لېږې لندې وې
اوس دې هېرې کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر ونه کړلو
ښه شوه ډېره ښه شوه اشنا ښه شوله

بیا به سره ګورو اوس ځواني ده درومه درومه
څوک کړې دومره غم خو دیواني ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلې چې بس وخت د ځنکدن شو
بیا راته ګرانې آساني ده درومه درومه

وې یې چې بازار مې د ښاپست دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګراني ده درومه درومه

نه او ته خاطره نور په څه سره خوابه یو
مینه خو هم دا پښیماني ده درومه درومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

شکر چې نهٔ هم ستا د ښېرې شومه
اوس دې چې نهٔ ښکلیه د کوڅې شومه

نهٔ به په ځان خفهٔ وکړم چې راشې ته
واړه دې په طمعه کښې ذرې شومه

دومره درنزدې یم که څو لرې یم
لرې به شم نور کهٔ درنزدې شومه

نن خو دې خاطره چې سبا ته دوے
پوه دې نهٔ د مکر په وعدې شومه

○

○

کله چې په فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه له ځانه خو بیا راشمه

ته که لرې ضد نهٔ څو پښتو لرم
اوس د درسره څرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ که د خپل زړهٔ په تماشا شمه
تا وې شي د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
کوم چې ښتا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مینې لارې سمې کړه
خدای خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راسې ځای له دې را وستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دُنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

وړې چې غریو نیولې را کتلی دی
لړه به خاطر ته په خندا شمه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلا ږې خاوره شرم د ښېرو ځني وتلے يمه
اشنا په تا پسې له تلو ځني وتلے يمه

د آشنا مخه نور ې سرے ته وسے نه شي
نه خو داور او د اوبو ځني وتلے يمه

په ښه ښېرو به دې نه لي وي نا زيده مه اشنا
زړه ې اوس پوه دے د ښېرو ځني وتلے يمه

تا خو به نور را ته خندلي وي چې دا څه وشي
که په ژړا دي د کوخو ځني وتلے يمه

دغه داغونه ې دي بس دومره خاطر ې وشي
نور د کړلو د کلو ځني وتلے يمه

تو به خټکه تېرېږي په هوښيار باندې وختونه
نا پوهه هسې تېر کړل په قرار باندې وختونه

هېڅ چرې هم سخيان خو د سبا غمونه نه کا
له شومانو نه تېرېږي په خروار باندې وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کرم چې څوک په غم کښې درون د ښکاريږي
په هر چا باندې تېر شي په خپل وار باندې وختونه
کوره د هغو په نهو کښې نوره سودا نه وک
تېر چې شي د ښکلو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندې وختونه
دمغ دې تصور کرم خټکه مغ ې داسې تور دے
خبر نه يې کړل تېر ې په انکار باندې وختونه

ما خټکه به لتهون کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما ښکلي تېر کړل په خپل يار باندې وختونه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما په مثال لکه پتنګ وګڼه
ته دې د شمعې غوندې رنګ وګڼه

که مې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا مې شهید د عشق په ننګ وګڼه

زمکه بستر وی لمر تنور ته مدام
زړګیه ته یې هم پالنګ وګڼه

لکه چې خوږ مزه ستا غمونه دي وړې
پراته مې تیول په زړګي زنګ وګڼه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په خان قلنګ وګڼه.

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړه مې حوصله ماته شوه

شونډې دې سرې د پیدلې نه وې
په زړه دې بله څه راتله ماته شوه
نور مې ساقي څه جرم نه دے کړے
تش له لاسه مې پیاله ماته شوه
که به عوض کښې یې هر څه غواړې ته
دا مې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس مې یې واکه چې جاسوسنو ته ځي
ما بنام غونه دے چې روژه ماته شوه

خاطره پر پرده د دروغو ترې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر په خوږو کېږي د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دا نېږه چاودون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو په لمسون مه راکوه

چې څو وکړې وعدې نو هومره لاشې بې وعدې
دا دې وی در پاتې څو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو په تاشیدا کېدم
په سترګو ماله یار بیا د جنون مه راکوه

هر څوکه زه خاطره د اشنا اجل ته مخ شوم [1]
د ګوړ مبارکی خو په ژوندون مه راکوه

[1] دیوان او منزل نه کتبي مصرع داسې ده. هر څوکه زه خاطر د اشنا اجل ته شوم

ته خو وایه زه به څه کړم   نه کیږي لېونیه
څه به کړم او څه به نه کړم   نه کیږي لېونیه

تا خو وې آبادی پرېږده، ما خو پرېښوه دلته څه دی
په صحرا چې ګرځېده کړم   نه کیږي لېونیه

چې اشنا کړې سترګې پورته بانه ستا په لوړ دروي
زه بې کوم طرف کاته کړم   نه کیږي لېونیه

زه [1] خاطر درته حیرېږم چې په څه باندې راوېښ شوې
چې په څه دې اوس وه کړم   نه کیږي لېونیه

[1] له منزل نه او دیوان کتبي (درته) دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځېګر مې شو کباب په لمبو اوس ولګېده
په ما دې یک تنها که په هر لور ولګېده

چې لرې در نزدې شوم د وصال په تمنا
دستا د ځنګرو کانو په ما شوې ولګېده
ځېګر مې تش ګوګل دے راشه وګوره تماشه
د سوو فریادونو تنګ تکور ولګېده
زړګیه اُمید لنډ کړه پس له دې نو د له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شی اوس یې زور ولګېده
سپین مخ دې رابنکاره کړه د نقابه تکه نمر
ور بل دې پرې د ورېځو غوندې خور ولګېده

خاطره خدای خیر که بیا دیدن وکړې دیار[1]
چې بیا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لرګی دی د خاطر داسې بلو
رقیب وې ما زېګر شه په تنور ولګېده

۱ له منزل نشاه دیوان خاطر کښې داسې ده: خدا خاطره خدای خیر که دیدن وکړې دیار
۲ له منزل نشاه او دیوان خاطر کښې تنور لیکلی شوی ده دا د بیت معنی بدلوی او قافیه غلطوی

لوے دریاب د مینې نه شی په واړه زړه
شومه یاره بیا دستا غوندې په نه زړه

چې په خُله کوی یو او په زړه بله
د هغه سره به مینه کړې په خُله زړه

سوی د رنګ ته مې لږ وګوره دلبره
ما نیولے ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع رویه
د هر ستوری سره پورته مې خاته زړه

بیا یې خوب واړه تښتونه او هیبت شی
د هجران چغې چې وشی په وده زړه

یو غم نه دے چې یې وکړې اے خاطره
ډېر غمونه دی کوه یې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

داسې بله شپه به په نصیب سره راشي
په عمر کښې راشي خو د رقیب سره راشي

خوشحاله وی په غم کښې چې ابـــداره شامطام
را دروی خوشحالي دې د حبیب سره راشي

څو چې په تندی یې د ازل لیکلي نه وی
دومره زحمتونه د غـریب سره راشي

خندیږی او ګډیږی سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راشي

نور خلق که رغیږی په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راشي

○

۱ـ متن لیمند ار دیوان خاطر کښې المقط ـ هم ـ نشته دې مصرعه یې وزن ته اړتیا سختې کړی

۲ـ مظر چې ـ ترکیب مصرع یې معنی کړی

○

عکس د ستا زما د ستړګو له زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بیلتون په یو ګذار نه وځي

داستا کوڅې له زه د دوږخ ځان په خیال نه درځم
چې تاو را تاو نشي د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع دویه راشه نور دغه ضدونه پریږده
چې په مئین دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې چې ډوبند څوپیږی
چې په رښتیا خو سمندر وی د انګار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ایله زیاتې شوې
ښکاری د ستا د ځوانۍ اوبه د شو بهار نه وځي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتې در ته لهٔ ډېره هجره نهٔ شم
د ستا سترګې مې کوږې د زړهٔ نه وځي

خدای دې هغه وخت را نهٔ ولي صنمه
چې مې ستا د دیدن شپې د زړهٔ نه وځي

کهٔ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
وې وېل کهٔ مې جګرې د زړهٔ نه وځي

موده پس سره یو ځای شو پهٔ محفل کښې
ستا بانه مې نن نېزې د زړهٔ نه وځي

جمع زړهٔ لره اشنا چې زهٔ د ستا یم
چرته زلفې مې خورې د زړهٔ نه وځي

د مخ لرې کړه پلو زهٔ دې لوګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړهٔ نه وځي

ترهغې به دې رقیبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړهٔ نه وځي

زړګیه تا وې چې دردونه څهٔ دی
دا پهٔ ګوګل کښې دې ترکونه څهٔ دی

زړهٔ پهٔ ښو مې وله څوک یې وینی
وهه وهه دا سترګکونه څهٔ دی

بس خو کهٔ مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څهٔ دی

نهٔ ده اسانه اشیانه مې د زړهٔ
لا د ستم دې تندرونه څهٔ دی

د ستا منزل دې دومره نور لرې شی
ګودر ړندو ته تیندکونه څهٔ دی

کهٔ مې ذرې کا نور نو لا به ښهٔ شی
ستا پهٔ فضا لا وسعتونه څهٔ دی

چې مرور وې یو ساعت یې ګوره
چې وی پښلا نو بیا کلونه څهٔ دی

چې مرور یې پښېږدے خو نهٔ شې
ما ته پهٔ غلا غلا دیدنونه څهٔ دی

دا پهٔ خاطر ګلفامه ستا د شونډو
وی پهٔ خاطر دې پرهرونه څهٔ دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شې په بیا کښې څهٔ دی
پرېږده راوګوره په دا کښې څهٔ دی

زما په اوښکو کښې خندا ده دوستا
یاره د ستا په دې خندا کښې څهٔ دی

شمعې د نن شپې نه سبا جوړه ده
سبا به مړه وې په سبا کښې څهٔ دی

زړهٔ مې يې ستړے په تورو پونو کړلو
ګله دا ستا په دې ګړوا کښې څهٔ دی

خاطره ته چې ماته نهٔ شې کتے
لږ دې پوه کړه چې په ما کښې څهٔ دی

ګله د ستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

په دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا تورې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخیژي ګله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا زهٔ خاطر درنه تېر شي کومه
د بېلتانهٔ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وینو غړې غړې وکړلې
دا مې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دستا په غم کښې خوشحالۍ پټې دي
په دې زندان کښې ازادۍ پټې دي

زړهٔ کهٔ تهٔ ځې نو لېونے خو نهٔ يم
د مخ سره زلفې رسۍ پټې دي

په خوږو زلفو کښې راګورې په چل
په دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي

په کومو سترګو به بیا بیا درځمه
په اشارو کښې دې ټګۍ پټې دي

خاندې چې چوړې شول د زړهٔ زخمونه
ایله په وینو کې خوږګې پټې دي

ځهٔ شو په خُلهٔ چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلۍ پټې دي

په سرو سرو ګودم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څهٔ بلا مستۍ پټې دي

ستا له سینګاره چې ځواني شه لوګے
وږمې په خاورو کښې ځوانۍ پټې دي

دستا په خیال زما خاطر شو ایرې
خو د اُمید په کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نهٔ وینمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ورتلې سترګې مې آشنا
که وړې دي که ترېخې د درته سترګې دي
نهٔ تل را ته مرسته په دې عمر مهٔ شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي
د مینې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي
په اوښکو مې کړه ستره وړه ونه مې د عشق
که ګل یې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي
را وهٔ چې خبرې ښه وه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خو غواړې زړهٔ له تا د یار دیدن
نهٔ نهٔ شم ورکولے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ننن خو ما ته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو ټوله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې د دنیا شي چې ته یاد شې
بې تا تنګه لاکوګله دنیا ښکاري

بې لهٔ ما نه هسې ګله صحرا ښکاري
بې لهٔ تا نه هسې ګله دنیا ښکاري

چې پهٔ هجر و وصال نه پهٔ کېږې پوهېږم
داوستا ده کهٔ یې خپله دنیا ښکاري

هیڅ خاطر دې خزان و نهٔ کړو خاطره
شګنه خره او بې ګله دنیا ښکاري

زړهٔ چې کهٔ هر څو را نه هر څهٔ غواړي
هیڅ نهٔ دے خبر چې هر څهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ تهٔ را نه ښهٔ وافې
مخه رانه غواړي چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وي ګړنګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر څښتنې دې خلاص کړمه
نور دې لا ښنا ښست راځنې څهٔ غواړي
هر سهے دستا د دیدن وږ نهٔ دے
راخو هم زړهٔ غواړي هم لېمهٔ غواړي
خبر نه کهٔ زهیر شوم خان تهٔ ګران شومه
بد هم پهٔ ګېږ وي چې څوک یې ښهٔ غواړي

خلق پرې تېر شوي لهٔ سرونو نه
خُلهٔ ورنه خاطر پهٔ تشه خُلهٔ غواړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېژني[1]
نور به بدکا چې پهٔ دې منځ کښې ځانښېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے ښېږي مهٔ کړه
مئين زړهٔ چې ستا له مينې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وي پروا نشته
د کلو نو لاندې ځانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائي .خفه شوې؟
زړهٔ مې ښهٔ شي په ګرګل کښې نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هېبت ستا د راتلو کړم
لکه پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

○

[1] پوهېږي

○

ما وې تن به مې زړهٔ وچوې خو درد و نه دې تېرېږي
پرېږده ځهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دې تېرېږي

جوړېږې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لور دې
تن مې ستړګوته د وړاندې مثالونه دې تېرېږي

جانانه زړهٔ مې زغملے شم کهٔ وي د ستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دې تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې ياره نور دې رنګينې نشته
د دهر پهٔ خاطر باندې غمونه دې تېرېږي

○

[1] متن لرغند او ديوان کښې د الفظ نشته چې مصرع يې بې معنئ کړې ده.

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه چې پرې په ما زما د یار سره جوړېږي
خېر دے زما زړه د انتظار سره جوړېږي

کله په یو رنګ شي بیا سل ځل په بل انداز
سل ځلې دیدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وګوره وا زړه څنګه په سترګو کښې اقرار کا
بس خو د یار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کېږي نن د ښکلیو په صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړېږي

د وخت د ګذارونو مې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپرلیه ستا ګلونه نه جوړېږي

یو ځلې یې وران کړے ستا تصویر راله اشنا
عم مضي زما هغه فکرونه نه جوړېږي
راضي شه د یار غمه د دنیا د غم سره
یو کور مې د ګل زړه په کښې برجونه نه جوړېږي
اے زړه ته راته وایې چې یار راشي څه به کړو
لا خو به څنې وباندې تعبیرونه نه جوړېږي
زه خو یې اشنا لا د پخوانه لېونے وم
د عمر لېونو ته زنځیرونه نه جوړېږي
زه تا ته په قدم کښې او ته ما ته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کښې پېغورونه نه جوړېږي

خاطره یو ورځ نه ده نن زړه جوړ او سبا وران
چې تېر کوي غمونه هغه زړونه نه جوړېږي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به ایله څه دلبرونه پاتې کیږي
څوند چې یو کړ دې یې د پښو نه پاتې کیږي

زړه مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کیږي
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږي

پیغې مې د زړه د لمن ورځ بدې لاړې
غم دې په کبې د بهرشو د نیرو نه پاتې کیږي

نه بلېدو څه سې اور د مغ دې. دا مې زړه وه
څونه چې به سکون د سرو لبو نه پاتې کیږي

تا چې په کړو وړو د عشق بې تلم زړه کیه
څکه سې لاړې د پرندو نه پاتې کیږي

وي به مې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګي چې د ډیوو نه پاتې کیږي

یاد مې د دنیا له یاده مخکښې مخکښې سړي
څنګه به د ستا د یادېدو نه پاتې کیږي

باده د بېلتون چې مې په لوړي بیا را نه شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کیږي

زړه له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاوري یې خاطره چې د پښو نه پاتې کیږي[۱]

بیا را غلله شپه او څلند ستوري یار را نغي
بیا به مې خاطر نن د خوبو نه پاتې کیږي

---

[۱] د دیوان کتنو مصرع داسې ده: خاوري دي د چا خاطره چې د پښو نه پاتې کیږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې دې کړه برنده چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګردونه وارخطا شي
خو به کړې وعدې راته د شفې او د سبا
وېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي
زۀ درته لۀ هاره پۀ محفل کښې ګټلې نۀ شم
ستړګې چې راواړوې نو زړونه وارخطا شي
عقله چې یې ووینه زلفې تار په تار
بس خو یو ګرېوان ته مې لاسونه وارخطا شي
دومره اے زړګیه ! ځان ته مۀ ښکلوه ښکلې
وبه چوې لۀ واره کۀ دردونه وارخطا شي
غلۀ سره د مینې په محفل کښې چې یو ځاې شي
زړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي
مل یُې کړه د زړۀ مې کۀ پۀ خُلۀ نۀ بیانېږي
داسې ادا وکړه چې دادونه وارخطا شي
ځکه زۀ خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زړونه وارخطا شي

○

میاشتنۍ ژوندۍ پېښور اکتوبر ۱۹۵۹ء

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

پۀ ارمان د نادانۍ شي چې هوښیار شي
خوشحالي او خوب یې ورک شي غم یې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي یې پۀ کار نۀ وي
پۀ ارمان د روغ صورت شي چې بیمار شي

پۀ توبه باندې وېر بد ښکاري چې زړه شي
ښکاري ښۀ چې پۀ ځوانۍ کښې توبه ګار شي

لېونۍ پۀ کاڼو لګي ورته خاندي
د هوښیار ځنګدن پۀ یوګذار شي

خپله غمه د یار غم یې لرې مېلمه دے
تا به وکړه مه وار وکړه کۀ دې وار شي

تۀ دې خپلې سترګې وګوره چې څۀ کا
د خاطر زړګي به څرنګه قرار شي

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ددې دنیا نه چې ګلان ورک شي
غږ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هیڅ نه ده
لکه دریاب کښې چې باران ورک شي

هومره چې سود په لیونتوب نه کیږي
چې په مشکل کښې مې ګریوان ورک شي

څو به لټومه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

چې یې روښ دې دلیو په پیمانو شي
سو دې کله بیا دلب په بهانو شي

څو چې خدای راکړې نه وي نو به ژاړم
د خپېر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لیونی غونډه تل په لیونو شي
نه د ستا لیونو سترګو نه ډار نه کړم
که خوږونه دې د سترګو لیونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس وړې
دغه شپه د سپېلنی د وږاند بنو شي[2]

چې د نړه کوب ته دې ناشي پروا مه کړه[3]
لے خاطره خاطر تل د میلمنو شي

---

[1] که دا دواړه شعرونه متن لرنه کښې نشته

[2] د دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده : چې د نړه کوب لره ناغلې وي سپړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کونځې راتاو شي
زما د زړهٔ څنې بسې راتاو شي

پهٔ څېره پړه لوپټه کښې تاو شي
لکه وړانه بربوکه راتاو شي

نهٔ به بیا کړی لېونې د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ راتاو شي

پهٔ زړه بوږې خوبه وانهٔ وهم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ څوانه راتاو شي

وړاندې به مې دا وې چې کاته به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوه شوم وایم څهٔ به شي

وایم ستا بنو ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وی داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وم مهٔ لهٔ داسې جدائي خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

وې کړو تېرې چې را څه خلهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ یې پرېږدی دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړی خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ اوبهٔ به شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خزان لاړ شي بهار راشي ګلان خوشحاله شي
بلبل يې د چمن وي بوراګان خوشحاله شي

ښ خو مه راکوه مخ دې بل خوا واړوه
پر پرده چې نا پوهه رقيبان خوشحاله شي

شمع چې بلېږي د محفل د پاره خاندي
زړه کښې داسې وايي چې عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفاګانې، ستمونه کړه غمونه وک
زړګي د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شي

○

○

راشه په کوڅو کښې د جرګو خبرې نه شي
چرته چې په مونږ کښې د پردو خبرې نه شي

ډېره شپو له راشه چې له يو بل نه خبر شو
ياره په يو شپه د ټولو شپو خبرې نه شي

وايمه له ځان سره چې دا به ورته وايمه
راچې شي آشنا په حوصلو خبرې نه شي

زړه او ته چې وو ينو له ورايه سره پوې شو
چا وې چې په سترګو کښې د زړه خبرې نه شي

ياره ستا د هجر او بېدو شپو شو ګيره کړې يم
ګوره چې مې اوس په اسوېلو خبرې نه شي

خدای خبر خاطر زړه به يا چرته ته به يا چرته
پر پرده اوس په تلو کښې د راتلو خبرې نه شي

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

دا ستا په سترګو کښې به څه پاتې شي
رقیبه یار که مې په خُله پاتې شي

سترګې مې دور سحر وختې پاڅیږي
په شوګیرو منین وعده پاتې شي

یو ځلي نیغ په دې لار تېرشه آشنا
چې دې کابڼه وابڼه کاته پاتې شي

افسوس چې ستا په خیال کښې څه ښکاریږه
دغه ارمان به مې په زړه پاتې شي

وستایه ورور د یار تر اخره خاطره
چې په کتاب کښې دې خوابده پاتې شي

○

○

زړه په دې نه دے چې ناوړے مخ دے
چې کوم یې خوښ شي هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډېر دي خو دا مخ مې خوښ دے
والله یه ټولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهیږي په مخ
دا بې ګناه جانان رټلے مخ دے

څه وشو تا که دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړه کښې ستاساتلے مخ دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څوک چې ستا د ګرانې مینې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سپنګار زما په سترګو کښې غمېزې
چې په کوم لوري نه ګورمه بهار دے

د منصور خو قسمت نوم دے په دنیا کښې
که یقین دې شي نو هر عاشق په دار دے

خندوې، تغیروې چې مې ستا مینه
بس هم دغه مې خزان او هم بهار دے

دا رقیب دې څه په مخکښې مخکښې کېږي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې یار له سترګو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونیسه دا یار دے

میاشتنۍ غنچه، پېښور

اګست ۱۹۶۰ع

○

خوږ خوږ د مینې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما خوږې اوږدې کړې کړې
بڼه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے

مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکې وچې نه کړې
ورېږي دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے

تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نیوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے

لاړې د اُمید د زړګي شنې پاڼې مې وچې شوې
بیا دړته سپرلیه په راتلو کښې انتظار دے

ما وې چې که نن نه وې سباله به دې خوږینه شي
ډېر مې درته کړے په اسرو کښې انتظار دے

کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تیارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلې وو
ښکلیه ستا دیدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خدایه څومره بې وفا زما دلبر دے
چې لۀ غمه يې زۀ مرم پۀ دۀ اخته دے

د هجران د لاسه شپه و روځ ژړېږم
ځکه داسې چې پۀ اوښکو ګرېوان تر دے

یا خو زۀ ورته نظر کولے نۀ شم
یا خو دے ډېر پۀ لحاظ نبي زورور دے

اوس يې سود پۀ بل بشر د زړګي نۀ شي
چې لېدلے يې د يار ښکلے بشر دے

تور باڼۀ د يار دغشي پۀ مثال دي
چې ويشتلے يې زما د زړګي سر دے

درېغه زۀ خاطر خو پوه پۀ سپل قصور کې
چې پۀ څۀ باندې زما نه مرور دے

ما وې ځان راته اشنا د ستا پۀ ځېر دے
دې وې وروستي به تۀ پوه شې څۀ وائې خبر دے

دې وې زړۀ کۀ خېرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر يو کلپ ورته کاوشېر دے

دې وې زۀ يمه هرسې پۀ مېړو روږده
ما وې زړۀ زما د لړو غرونو شېر دے

دې وې بيا تۀ مخ ښکاره کړه کۀ پښتون يې
ما وې هر پښتون پخوا لۀ سره تېر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت يم پۀ طمع
دې وې راشه دلته کېنه غم يې ډېر دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د اشنا مې دلبر نه ډک دے
د زړهٔ جهان مې د لوګو د اسویلو نه ډک دے

خوبونه مې ستا پهٔ بڼو غشو ده ویشتنه د زړهٔ
ګني وطن خو مې یاره د ازغو نه ډک دے

د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ډک دے

نمر مخې مخ ته مې لهٔ و دا یه نا خبر کتلی
نن را ته ځکه دا جهان د پلوشو نه ډک دے

را شه ګلونه ګواهان دي پهٔ صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنمو نه ډک دے

د احسرتونه د اغمونه تنګ ګوګل زړه کښې
لهٔ دې خو ګور ښهٔ دے هر څو که د تیارو نه ډک دے

زړهٔ مې یوه د لیونتوب پهٔ کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډیرو تماشو نه ډک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې هېرې قصې
زما زړګے خو مخکښې لا د ګیلو نه ډک دے

زما خاطر بې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ډک کړه
د مخ کتاب دې د الله را وبه د قیصو نه ډک دے

تک تور سورے د ستا سرے وربل دے
چې دې اور د ښکلي مخ ترې لاندې بل دے

چې څو څُم پهٔ مخکښې لا منزل زیاتیږي
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

زمي مې شک پهٔ کومه لار دے سوداڼۍ شوم
نور مې هیڅ مرندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې پهٔ کښې اوسې اے خاطره
خیبر وګڼه حرم که څو شنډل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوږمه ورېږي پۀ زړګي باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نۀ شي وائي کم دے

زۀ چې مست پرېشان او سرګردان یم
هر یو غم یې لکه زلفې پېچ وخم دے
د هجران د لاسه شپ و روژ ژړېږم
راشه یو وارې پۀ سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که چا راوړه
پۀ کوم ځاې باندې یې ایښے چې قدم دے
ټول عالم یې وهرصفت د سخاوت کا
ګیله څۀ کړم چې د خپل نصیب مې کم دے
زۀ خوشحاله مست شومه پۀ خندل یې
خلقه ما او پۀ جانان کښې کوم یو کړم دے
چې دلبرې پۀ ژړا پورې نن خاندي
نو مچ شوے مې د سترګو کله نم دے

حکیمانو له مۀ دومره خاطره
د یار شونډې دې پرهر له مرهم دے

ستا پۀ انتظار کښې ماته کال څۀ دے
دومره لا ماندۀ نۀ یم ستا خیال څۀ دے

سوزي هم هغه چې پرې بلیږي اور
خانده له اشنا تاته ډغال څۀ دے

تاکۀ پۀ شاله کښې پټه ولیدم
بیا به داسې وائې چې مشال څۀ دے

زۀ دې هر یو غم د زړګي داغ کړم
ماته لا د ستا پۀ جبین خال څۀ دے

ما خو درته وېل وږمه مې مۀ کوه
وګوره خاطره اوس دې حال څۀ دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې نړه ئې ستا په نور دے په بل نور ئې پېژنو نه د
نظر چې ستا په لور کړم په بل لور ئې پېژنو نه دے

اے مجبوره چې ئې ورانه نه کړې دا د نړۍ خونه
ارمان په کښې د یار کړمه په کور ئې پېژنو نه دے

دا نه چې هر بنا پست باندې شپه دا دے زما زړه
د ستا په مخ دې سوزی خو په اور ئې پېژنو نه دے

په غېر ستا د محفل څنې ئې نه شی څه ګـــذران
در درو ی به خاطر خو په پېغور ئې پېژنو نه دے

چې لېږ نظر ئې د بصر پاتې دے
جوړ ئې منزل ته دېر سفر پاتې دے

شپه که اوږده د خوږو زلفو ده څو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
نار دې د مینې د لمبو څخه زړه
لا ئې په مینه کښې څېګر پاتې دے
تېرې د شپې وکړه که وکړې یقین
ستا انتظار رانه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تنه نه شې
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا په سر وطن کښلو
خبر شه اوس رانه خبر پاتې دے
نه او انکار له تا په کومو سترګو
لا ئې د تن د پاسه سر پاتې دے

نه د ربار په خُله رخصت څکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګو زما چل د ژړا زده کړے

پۀ لندو پلونو به یې څنګه ځمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

تن دې ونۀ وې پۀ وعدۀ کښې راته
صرف وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مۀ کړه
اشنا خو یو چل د جفا زده کړے

د څان سېنګارولو کښې مسکې وې ما لیدې
زما د زړۀ پۀ سولو کښې مسکې وې ما لیدې

پرون چې څۀ پرواه ستا پۀ ګذاب نۀ وه صنم
زما پۀ زړۀ وېشتلو کښې مسکې وې ما لیدې

شاید چې وه د زیاده حیرانتیا مې هغه وخت
اشین ته پۀ کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

خفه یمه پۀ دا کۀ بنۀ یې ستا لۀ سیې کړم
رقیب ته پۀ وېښلو کښې مسکې وې ما لیدې

لبان دې لکه پاڼې اشنګې وې سرۀ ګُلونه
سحر چې تۀ پۀ ګُلو کښې مسکې وې ما لیدی

خبرې پۀ غصه کښې کېږی هم د چا خاطره
اشنا چې پۀ کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اشنا مي نن ليدهٔ تېرې وعدې را يادېدي
دا وصل کهٔ هجران دهٔ چې کېږي را يادېدي

بس دهٔ مې ستا ارمان پهٔ زړهٔ کښې نن خدا ورشه[1]
دا نهٔ چې ماته نورې مرحلې را يادېدي
منم چې فراقجن به نن سبا دا يادېدي[2]
لهٔ ما چې اشنا لاړهٔ ماته شپې را يادېدي
کهٔ هرڅو شرې ، نن يادله چې هېرې دې نشم بنده[3]
پښو اې لا پهٔ زړهٔ کښې اوسېدې را يادېدي
هم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو زهٔ
چې چېرته خو به خاورې بادېدې را يادېدي
زما د زړګي يادشي د مخکې نظر سره
پهٔ هېڅ نهٔ هېرېدلې هم داسې را يادېدي
دا نهٔ چې اُس چشمه اوس يې غټې ستا يمزهٔ
د ستا خمارې سترګې لا دېرې را يادېدي

بېګا چې شمع دويه هرڅهٔ هېر دهٔ د خاطر
د ستا د محفل بشکلې تماشې را يادېدي

[1] مصرع بې معنی ده

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زما د اُميدونو ودې شپې وغزېدې
هرڅو ستا د منزل کهٔ مرحلې وغزېدې

اوس چېرته ترېنه لاړ شم لېونے چې کړه يار
هرځاې کښې يې د زلفو زولنې وغزېدې

نمر مخنيه اوس دې سپې لارې ماته کړه نګړې
نظر کهٔ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدې

چا هسې داسې بوږي چې خاطر کړو يار ګلاد
پهٔ دې د رقيبانو جنازې وغزېدې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډې ښخ ونهٔ وې
بس کهٔ په تا به یادېدې شونډې

سترګو له زهٔ کهٔ قسمونه ورکړم
زړګیه ته ګله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رپېدې شونډې

پوه شومه پهٔ دې چې پهٔ کنځل کښې څنګه ښکارې
وخانده یو ځل چې پهٔ خندل کښې څنګه ښکارې

ستا د تصور پهٔ یو جونګړه کښې اوسېږمه
تهٔ خو راته وایه پهٔ محل کښې څنګه ښکارې

څومره به پهٔ باغ کښې ته پهٔ غوټو وې خپل ځان ته
ګله د آشنا پهٔ سره منګل کښې څنګه ښکارې

سترګې یې پهٔ ما کښې دي چې ګورمه هر چا ته
نن راته اے شمعې پهٔ محفل کښې څنګه ښکارې

تا به پهٔ آئین کښې ځان لیدلے پهٔ یو رنګ وی
راشه د خاطر پهٔ هر غزل کښې څنګه ښکارې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا پڼې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود مې لسې برېښې د ژړا نه سترګې لاړې

نرګسه! پس له دې به یې د ستا په سترګو کوم
نظرې وه اشنا، چې لاړې، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد رنګه شوه مه ګرځه پار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو وړاندې مې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې که ونګورې نو اوس بیا مخ پټوې
نو کوزې مې ګرېوان ته له حیا نه سترګې لاړې
بورېل ته په کاته شو او په نهو نو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هرچا نه سترګې لاړې
لږ راشه شمع رویه! لږې وګوره چې څه شوم
د ستا په تماشا کښې مې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شې
چې د برې داسې وړېښې له دنیا نه سترګې لاړې

پاښتو، قند، مردان

(مړل نمبر) جولائي، اګست ۱۹۸۹ء

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بیا به څه کړې

در ته کښته نه شم حیران یم د اشنا سېنګاره
تا مې چې داسې په اشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به بشرې او دا د ښته تل ته ماته کړې
چې یې پرزو نه وی دعا مخه اشنا به څه کړې

چې څه یې وکړل مخه یې تول وکړل په تا خاطره
وا یه چې تاله په لاس راشي په اشنا به څه کړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

بېره خوشحالي به نهٔ ده بيا رانه ښه بېږي
کله کله غم راکوه تل چې يې بيا د ښه بېږي

زهٔ دې يم لمگے پېښېدے نهٔ شي رانه شمېږي
خدايږو د دنيا نه پهٔ تيارو کښې به بنکارېږي

ماته د آشنا د وعدې ښېرې ځاې اشنا دے
اے وږيه نظره ته پهٔ هيڅ هم نهٔ ښېږي

ستا به د خاطر نه وی پهٔ زړهٔ کښې ځهٔ تېرېږي
دوسره بې پروا يې چې پهٔ مخ کښې مې تېرېږي

○

ـــه منتر لرنده او ديوان خاطر دوای وکتابزن کښې ـ تا پيکلے شرح دے ـ رچې خيال سيعم کړی

○

لکه مجنون غوندې گرځم پهٔ بيابان در پسې
وايم پهٔ خلهٔ ليلى ليلى ځيرې گرېوان در پسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال لهٔ خوشحالى نه چرې
لکه وحشى گرځمه غمونو د هجران در پسې

نهٔ دې آشنا يم نهٔ چې بيا راته آشنا ووائې
پروا يې نشته دے پهٔ تا نهٔ گرځم خفگان در پسې

چې ته بيا نهٔ وائې پهٔ ما چې ته شيدا نهٔ يې ته
کهٔ د کمرو مې گذار نهٔ گرځو خپل ځان در پسې

پهٔ حال خبر شه چې نن دې را نهٔ شي خواله زما
چرې پهٔ لاس گرځې خاطره رقيبان در پسې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راشه اے ماهِ تابان په توره شپه کښې
یم تر زلفو پرېشان په توره شپه کښې

له تکړو بې پروا یم ستا په عشق کښې
لکه بحر یم روان په توره شپه کښې

په خندا مې ستا قسم وی شمع روڼه
څو به کړمه دا ګریان په توره شپه کښې

زۀ خاطر د ستا د زلفو نه وار نۀ کړم
مالیدلی دی ماران په توره شپه کښې

چې د سترګو دی ښکار زړنې زما سترګې
چې یې نۀ شي کړے پوښتنې زما سترګې

زړۀ کچکول کړمه د اوښکو په زنځیر کښې
چې در ګورم شي نمځنې زما سترګې

مرګ ته ژوندون دے لږ راګوره د نږۀ سره
در نه غواړي جوړ بخښنې زما سترګې

د هرچا دې دیدنونه مبارک شي
وینې ستا د پېرزوینې زما سترګې

په ژړا باندې خوږ نۀ شي چې زۀ ژاړم
ړکې ستا د در لمسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نۀ در ګوری
هسې نه چې دی پارنې زما سترګې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوږ د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د زړهٔ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې

څهٔ زوخونه پرې د ګرمو اوښکو اوړی
په زړا د غم پېغلې شوې زما سترګې

چې سبا بېګا يې ستا په در کښې نيسم
خوږ د هرې يوې نامې شوې زما سترګې

بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نهٔ کړې
چې له ځانه نه په دې شوې زما سترګې

اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړی
د اول نه پېرې بسې شوې زما سترګې

نهٔ خاطر به په ترخو زهٔ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

میاشتنۍ غنچه ستمبر ۱۹۶۰ع

○

د ستا چې نهٔ وينم دا تورې سترګې
پهٔ کار مې نهٔ دی دا پورې سترګې

نهٔ به يې د بل سترګو ته پورته نهٔ کړم
د ستا پهٔ پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي د ستا پيمانه څهٔ کومه
چې داشنا مې دی مېخورې سترګې

خاطره ژاړه لهٔ هجرانه سره
پهٔ تصور کښې خړې کړې سترګې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشو چي ستړګي مي په تا باندي خوږي شولي
چا ته پوره ته نهٔ شوي چي دستا په لور کږي شولي

ګوره داګریوان مي چي وحشت څنګه تار تار کړلو
نهٔ شلیږي دستا د زلفو څرنګه حلقي شولي

ما خو ګټل چي د ستا خُلهٔ ویره آسانه ده
ګرانه شوله څکه دومره غلي چي راپسي شولي

اوس هم ستا د مینې افسانه زما په شونډو ده
خوږې افسانې مي په نړۍ ګوټي کښي ورستي شولي

ستړګي د خاطر کهٔ ستا په ستړګو تېر وتلي دي
ګوره مه دا بدې کهٔ زما په حقله بنې شولي

تا به کتو غل چرته خاطره د ورک شوي زړهٔ
نهٔ ګوري چي تا ته داشنا ستړګي بس غلي شولي

چي اشاري کړي ایسار به یم ولي
چي پښېمان یې تیار به یم ولي

په یو ساعت کښي مي بیا بیا ژړوی
چي اوس ژړېږم قرار به یم ولي

دریغه چي مړ دي د ستم نه وې نهٔ
چي نهٔ مړ کېږم ازار به یم ولي

نور به دي څهٔ وکړي بانهٔ په خاطر
تول دي پر هر کړمه ویر به یم ولي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوښکې نه کمېږي څو را ماتې شوي
تا چې خندا وکړه نور لا زیاتې شوي

څوڅلې د اوښکو سره درغلم
دا څنګه جرګې او ننواتې شوي

څو به ګورې ستا سترګې نما سترګې
لرې دې وي څېر دے هو چې زیاتې شي

تا چې د خاطر سره څه کړي دي
څېر دے اشنا دا چې درته پاتې شوي

ته به په زړه کښې ماله څه راکړې
که راکړې ماله به زړه راکړې

منع به نه شم ستا له دره څنې
په دې دې نه یم که څه نه راکړې
څه لوې اختر دې د ځوانۍ تېر کړلو
ته به لا سو نه ماته ښه راکړې
داسې چل وکړه چې ټېر ورو ورو ډېر م
سبا به ښکلیه یو لمبه راکړه
دا خوشحالي به ماته څوک راکوي
چې ټول غمونه راله ته راکوې
چې پرونډ او ګوره دې کړم نو ماله به شي
اوس څو به هر څه په کاله راکوې

ضد له خاطره سره مه کوه ته
که یو اوان راله په خوله راکړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ ما ستا بلې يو پهٔ سله نهٔ يې
دا تهٔ زما پهٔ وينا څله نهٔ يې

کهٔ څوک خپل ځان درته ذرې ذرې
خپله کوې تهٔ د چا خپله نهٔ يې

دا تهٔ خو چېرته يې چې نهٔ يې نهٔ يې
هر وخت زما سره تهٔ څله نهٔ يې

خاطر به هم پهٔ تا اعتبار کوي لا
تهٔ خو هم هغه يې څهٔ بله نهٔ يې

هر څو کهٔ مې د زړهٔ قرار د لوله راځي
پوهېږم ولې نه مې قتلولو له راځي

بلبل کړې د ګل وصف کهٔ بهار وي کهٔ خزان
بورا تهٔ خو يې بس يو بنګلولو له راځي

غمونه د اشنا زهٔ اوس پهٔ هېڅ نهٔ هېروم
اے غمه د دنيا کهٔ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړهٔ ته د خاطر ازارولو له راځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

داسې را ته ګورې لکه ته چې را ته ګورې
نن مې له زړګي وُڅې کاږه چې را ته ګورې

کله چې د زلفو ورېځ لرې کړې له مخه
شي دې پلوشې بنکلې بانه چې را ته ګورې

هغه وخت لږ ویر وک ته چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومېږي لکه بنه چې را ته ګورې

ته زما د زړه نه دخپل حُسن تپوس وکړه
زه به درته ووایمه څه چې را ته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مه را ته راګوره
زه درته کتے نه شمه ته چې را ته ګورې

○

سندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هيڅ نۀ شي خطا ده
لۀ مرغۀ مرغۀ وو تمه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئينېدمه

نۀ در نه خفګه هېرېدمه — خپلو وګډونه وشرمېږه
تا چې خندل نۀ ژړېدمه — لۀ ځغو شپونه وشرمېږه

هېره زما تو له دنيا ده
شام و سحر دې يادومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئينېدمه

غرېبۀ غرنۀ وږمې صفه — چې وي ګډ ونه دي لغړيه راشي
درته پۀ زړه ګښې به يې ساتمه — پرېږده چې مور بنۀ پۀ جنازشي

زما پۀ سترګو ګښې حيا ده
نۀ يې پۀ ځۀ دروا ړومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئينېدمه

تل به پۀ هر چا دا سې کيږي — پۀ داسې خلقو چې اعتبار کا
لۀ خپله ځانه چې خبر نۀ کا — لۀ ګډ ټګو به يې ګذار کا

د ښکلو مينه بې وفا ده
نۀ به يې ځۀ درته ستايمه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئينېدمه

خاطر خرمۀ وے درکتلي — اوس يې ژړوندون اختيار دي
هغه چې تا درته خندلي — نن يې د نوريکې خندا تيار دے

زما د زړۀ خوږه ژړا ده
ځکه يې نۀ قرار ومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نۀ چې پۀ تا مئينېدمه

ــ دا بيت حکايه د (الله) پۀ ځاى (د) ليکل شوے دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

زهٔ به څهٔ کړم ګریوان چې یار راکړې ګُل
پهٔ زخمونو ملهم به کېږدي د ګوګل
مسې مسې مې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شوې
دواړه شونډې یې خند بدو ته جوړې شوې
مل به څنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دنیا نهٔ کا

دستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور مې سم تل تر ځیګر ورسېدهٔ
بې له سوزه خوصیځوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

اے خاطره ګیلې د خپل یاره مهٔ کړه
تهٔ طمع د دل اُزاره مهٔ کړه
اے شباب خاطر د هیچا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا زهٔ د بنامار پهٔ شان خوړلے یمه
زهٔ دې د سترګو پهٔ بنوباندې ویشتلے یمه
څهٔ مې لهٔ ځلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
اوښکې مې څې پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې ته کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور د صنمه
خاطر کوي در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې نور د صنمه
وهم رباب څکه د مینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره زهٔ، تا چې زړهٔ با بُلبلے دے
تا ووې ربېار ته پس لهٔ دې به څو راځې
خېر دے کهٔ تش تور ېې دې پرون زړګے شپلے
خیال ېې وهٔ سنګار ته پس لهٔ دې به څو راځې

وښايه څنګه را ته　　اوس د زړګي سر را ته
وايه د بنو غشو پهٔ کوم کوم ځاې ويشتلے دے
لاس کښې آئينه ېې وه　　کړې چې کينه ېې وه
ماکتل رخسار ته پس لهٔ دې به څو راځې

څنګه مرې در شمه　　پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقيب را ته ډک تور پک نيولے دے
يو ځلې د رغلے ومه　　ورپړ دې زغلولے ومه
غلے ومه ديدار ته پس لهٔ دې به څو راځې

ساچې کوم ستم کړے　　اوس ېې پهٔ تا کم کړے
دا د ځوانۍ ولړ پهٔ ما نن سبا را غلے دے
شو خاطر غلام د ستا　　کړې به تل سلام د ستا
پرې ېې ږده دربار ته پس لهٔ دې به څو راځې

نن خو را ته مهٔ وايه چې نا　　تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا　　تر سبا

ووايه اشنا را ته، ته زما تعبير نهٔ يې
وې چې تل پهٔ خيال کښې ېې ته صفه تصوير نهٔ يې
بيله را ته ښکاري دا دُنيا　　تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا　　تر سبا

راکړه ساقي داسې مئ چې شي زما او ستا نشه
هم پرې د چوپتيا نشه هم پرې د دنيا نشه
جام دلبر راکړه پهٔ بيا بيا　　تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا　　تر سبا

نن خو دې را جمع شهٔ پهٔ مئېر کښې کېفونه دک
سترګو پيمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستورنه دی
ګلې دخاطر شه پهٔ رښتيا　　تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مينا　　تر سبا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند یې کړیوان دے څاڅي یې نم

مینه وفا دې نشته
په چا پروا دې نشته
ویره له چا دې نشته

کوه ستم طلب کړم صنم

رنګ یې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
کومه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم

مینه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر مالیار دے دستا

ډګل په چم طلب کړم صنم

ے متن او نسخه د دیوان کښې مصرع داسې ده چې چم په چم طلب کړم صنم

چې ستړګې نه وباسي، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

زما او ستا دلته څه دی، خو یوه مینه
دا خو هر چرته کیږی، چې راسې وینه
ځان له به جوړ کړو بوستان په بیابانه
راځه چې درومو دواړه له دې دنیانه

خو به په وېره سره، دیدن په غلا کړو
په انتظار کښې سره، بیګا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له کړېوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیانه

دا ړک دمینې زړونه، به دواړه یوسو
څه چې څنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
یو دې چار ګل په پونړه بل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړه له دې دنیانه

دا یې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
څکه چې ستا له غمه، ډېر یم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیانه

ے متن کښې د دیوان کښې (د) دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سِن نه کال ته وېرې غمونه
لهٔ داسې ژوندنه مرګے ښهٔ دے رادې شینه
الله دې خېر کړی
ستا د ممانو فریادونه
هېر به مې نهٔ شی
لکه د زانې قطارونه
هېر به مې نهٔ شی
پاس پهٔ اسمان کښې جهانونو سوځینه
الله دې خېر کړی
د پښتنو فقیره ژونده
خنګه به تېر شې
تېر خو به شی پهٔ لوږه تنده
خنګه به تېر شې
پهٔ مصیبت به دې څوک سر ته رسوینه
الله دې خېر کړی

نوم د پښتو راځنی هېر شو
څوک مې یادېږی
غم د ضعفی را سره پېر شو
څوک مې یادېږی
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خېر کړی
خاطرو صفحه خلق ستا یه
پهٔ خپل کتاب کښې
تل پهٔ بار بار دغسې وایه
پهٔ خپل کتاب کښې
چا چې سر ونه پهٔ وطن ورکړی دینه
الله دې خېر کړی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې توی پۀ سباسبا کښې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم پۀ چغو چغو
ستا د بنا بسته سترګو د یاره   فکرونه مانه بنکلیه یاره
څومره لیبې ې پۀ نږګوتی باندې تیرې شولې
پرېږده چې وژاړم پۀ چغو چغو
دخدای د پاره بس ګړا شه   که مرور یې را خلاشه
ستا د را تلو پۀ انتظار یې سترګې سترې شولې
پرېږده چې وژاړم پۀ چغو چغو
دا ته چې لاړې د بل چا شوې   زما د زړۀ ځنې جدا شوې
زما داسترې شوګیرې دې توې هیرې شولې
پرېږده چې وژاړم پۀ چغو چغو
خاطره زه ځان ته حیرانه یمه   که لېږ را ګورې بس روانه یمه
د پیغلتوب ملګرې توې دا نه ګېږې شولې
پرېږده چې وژاړم پۀ چغو چغو

د قافیه د رسته نه ده

واوره صنم زړۀ یې نۀ شولۀ تا نه
ویلې نۀ شم زۀ څۀ لۀ حیا نه

دغه ستا د مینې درد و نه بنۀ دی پۀ ما
زړۀ یې د ستا د پاره واڼۀ چې وی دې پۀ ما
واوره صنم

پۀ کومه لاره بنکلیه چې قدمونه کېږدې
د هر بۀ مښو پۀ زړۀ باندې داغونه کېږدې
واوره صنم

زړۀ یې لۀ خپله کوره تښتی چې راشې صنم
خاطر د هرګران دے پۀ ما چې پۀ خنداشې صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په تش دیدن باندې ئې نه نه مشغولېږه
څو مې خفه کېږه بله ورځ به راشم

له هر چا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تا له چې در شمه نه ځه بهانه به کړمه
په انتظار کښې ئې له ځان سره ژړېږه
څو مې خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېر نه کړمه
یو ساعت ئې له تا به په نور ځائې تېر نه کړمه
په دې سودائې فوده کېږه راویښېږه
څو مې خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما ، ماه تابان شو سره
بل ئې کاروان د ستورو په کهکشان شو سره
د سبائي د خیال خوبونو کښې زنګېږه
څو مې خفه کېږه بله ورځ به راشم

خان ته دا تول دُنیا خاطره ما وکړنه
په کښې ئې مخ او زُلفې بېګا سبا وکړنه
د زړه په مینه ئې په سترګو کښې اوسېږه
څو مې خفه کېږه بله ورځ به راشم

۱ـ که په دیوان او منزل نه کښې (د) دے

ته چې په مرګ زما رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

ستا رضا ده چې داسې ژړېږم
په عالم کښې داسې ګرځېږم
په محبت ئې نا رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

عاشقي وه پېدا له اوره
لږ زما سوی زړه ته وګوره
جوړ په معنیٰ قیمت بها یې
ما ته قبوله دلربا یې

خاطر ته ګوره داسې حېران دے
په محبت کښې ستا بندیوان دے
ئې کبرجنه بې ریا یې
ما ته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ ذرې شه
خاورې ایرې شه
څې دستړګو د زړګی وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره داشپې
تا نه جدا شپې
جوړ د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلو نو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
څهٔ به د بنګلو نګهتو نو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لا هغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خود اوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د کېفونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به تول بوټی سره ځان وبنائی
څوک به ګلی، څوک به ګلان وبنائی
لاله به هم خپرې ګرېوان وبنائی
هم به بلبل شور و فغان وبنائی
اوس به بنا خونه د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به ولونه د وربل جوړوی
په کښې ځايونه به د ګل جوړوکا
سره سره غنچونه به منګل جوړوی
په آئينو کښې به کاګل جوړوی
دغه جهان به له نازونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلي ځلمي به په شملو کښې بندي ګل
اوس خو به جونه په کمڅو کښې بندي ګل
پېر ارمانونه به په زړونو کښې بندي ګل
څوک به د زړه په پرهرونو کښې بندي ګل
دامې به زړونه په داغونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ټپه د چا خندا نه وينم
چې مې ليده هغه رڼا نه وينم
ګل د رخسار چې د اشنا نه وينم
زه نور ګلونه د دُنيا نه وينم

څوک له جهان له ديدنونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لړے جهان رڼوی
زړه په ګوګل کښې مې جانان رڼوی
د مينې ګل را نه هجران رڼوی
نه کړي خاطر دغه بوستان رڼوی
د مغ کتاب دې د رانونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

څه به د ښکلو نګهتونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګي مي غواړي شمع ړوبه سوزېدل
راشه یو ځل

ارمان مي دادے که پوره شي
د رنځ دارو مي د اشنا سره لیدل
راشه یو ځل

څو به شوګیر کړم راته وایه
واړه خوبونه راځني وتښتېدل
راشه یو ځل

که دیدن کړې تلوار را وکړه
همزولي راغلي خوروي مي تور وېبل
راشه یو ځل

عاشقان ګوره حال یې څه شو
لکه پتنګ چې په لمبو وسوزېدل
راشه یو ځل

سوال د خاطر منظور کړه یاره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه یو ځل

نن دې وربل په کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نه اور راته بل دے

د ډوند کاروان مي دے د غم خرهو ګر دو زړګي
واوره فریاد مي د جرس په اوازونو کښې
تلے دې پل په کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نه اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تیارې به وینم
سبا د وصل به وي لرې که نژدې به وینم
دستا منزل په کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نه اور راته بل دے

خاطره نن دې که لږ سم راته کتلي وے
واړه بناپسته به دې له نږڅني وتلي وے
د کتو چل په کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نه اور راته بل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړګې نيولې دي ما ستا په رخسار کښې
او به او به شول توري مې په خمبار کښې
ما چې ليدلے ، ستا په نسو کښې پل دے
غم د وحشت ، وحشت راسره مل دے
اوس مشغولا کوم په دغه لار کښې
او به او به شول توري مې په خمبار کښې
نه د ر رسيږي نه درته غږ شي
نه را نه خمب شي نه درانه نس شي
داخه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول توري، مې په خمبار کښې
يار يې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حيران دے
نکه سپوږمۍ وي، ستوري قطار کښې
او به او به شول توري مې په خمبار کښې

زما په طمع به کړې تېرې وختونه
زه دې يار نه يم   دومره وزګاره نه يم
چې درته کوم
ماته را ياد نه دي څوک زه په خوا نه کښې يمه
په ژړګي غم نه لرم په خوشحالۍ کښې يمه
زه لېونے يم چې کوم دومره فکرونه
زه دې يار نه يم   دومره وزګاره نه يم
چې درته کوم
لېونۍ نه يمه چې د غسې سودا کومه
په تا دې اور بلېږي زه څه پروا کومه ¹
چې بيا مسرې راته نه کا پېغورونه
زه دې يار نه يم   دومره وزګاره نه يم
چې درته کوم

---

¹ مسرې نه او د لرلو کښې د دې مسرې داسې دي :
لېونۍ نه يم چې دا سودا کړم — په تا دې اور بلېږي زه څه پروا کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره وزګاره نه یم چې خپل ځان ووینم
چې په ائین کښې ګورم آئین پرېشان ووینم
جانانه ډېر درپسې ګرځمه ارمانونه
زه دې یاره نه یم   دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم

زه چې ګوردی له ځمه مئین سوزېږي په ما
لکه د اور په شان سپېځکار ځلیږي زما
خاطره مه راځه بلیږي سره اوردونه
زه دې یاره نه یم   دومره وزګاره نه یم
چې درته ګورم

تورې سترګې دې اشارې کا   سرې شونډې دې لبې کا
زړګیه راته وایه   چې زه کوم طرف ته لاړ شم

کله بانړه راته انغی کا   پېښې د ګلو انګي کا
چې مسکی شي بیا سترګې مړې کا   سرې شونډې لبې کا
زړګیه راته وایه   چې زه کوم طرف ته لاړ شم

بیا چې ارمان د بسره ته وي   کړه چې څه دې ننه په زړه وي
چې مې خلق ټول تماشې کا   سرې شونډې لبې کا
زړګیه راته وایه   چې زه کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار په تورو شپو کښې   دا دې خاطره په تیارو کښې[2]
خپلې اوښکې دې ځان ته ډېرې کا   سرې شونډې لبې کا
زړګیه راته وایه   چې زه کوم طرف ته لاړ شم

[1] منزل ته او دیوان کښې (ن) نشته
[2] منزل ته کښې دا بند نشته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې ته سبا به مې ټېرا پهٔ تا پسې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

دلبره بندٔ راته معلوم یې
مسې خوندٔ چې ته ماشوم یې
ګله نهیې پهٔ ما مظلوم یې
چې نهٔ پوهیږې لهٔ هغو سره وعدې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

چې ستا دمخ پهٔ تماشا وم
دغه وصال وهٔ کهٔ جدا وم
نهٔ یم خبر پهٔ څهٔ سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

چې پهٔ غمونو کښې دې ګېر کړم
اوس دې دلبره ځله هېر کړم
کهٔ دې یو ځل پهٔ دیدن سیر کړم

ګټې لهٔ غمه به دې سر شم بیا مزې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شې
بس اوس مې قتل ته تیار شې
اشنا زما څخې وبېزار شې
پرما مې نشته خو پهٔ خپله مې ذېبې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

څلکه قبول دغه بېلتون کړم
څهٔ بې لهٔ تا پهٔ دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
را یادې دغه شپې کړه
زما ناترسه یاره

دستا چې نهٔ یمه رڼا یم
راغلے دایم پهٔ خندا یم
مرور نهٔ یمه پخلا یم
خاطره بیا کهٔ مرور شوم نو ګیلې کړه
را یادې هغه شپې کړه   زما ناترسه یاره

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

چې نهٔ را درومې اشنا نو وعدې ځاه کوې
هغه پرون دې ځه وې ن چې بيا بله کوې
زما يقين ستا په اقرار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

ستړګې مې بې له تا نه د چا په لور نهٔ ګوري
د ستا له مخه ځنې مخ نه نور نهٔ ګوري
مړې به ګله پهٔ ديدار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

زهٔ د بل چا د مينې اشنا ځهٔ طمعه نهٔ کړم
زهٔ به له نوره سره ستا مينه سمه نهٔ کړم
پهٔ ما خاطر دې کهٔ اعتبار شي يار ه زما
اخر خزان به دې بهار شي يار ه زما

له منزلونه او ويرانه کېږي (چې) دے

چې نهٔ را درومې يار ه تهٔ ، منع دې کړه ياد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

ان د يو ساعت مهمان د لې
واوره زما يو خو ګيلې
تېر به شي ستا شباب ، سر دې نهٔ کړو مراد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بښکارهٔ کړم خپل ځيګر
نهٔ کړې پروا مې پرې دلبر
نور مې دی ځوک چې پې واوري دغه فرياد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون ، کړو عمر دې برباد زما

کهٔ بنهٔ دې شي پهٔ سر زما
وي دې پيشکش دلبر زما
واڼې خاطر شه نار لهٔ تا ، نشته باقي جانبداد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان څهٔ کړم چې نن مخیه یاره تا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

ستا د کاکُل پهٔ توروتورو شپو پورې لاشپې څهٔ دی
ستا د سرو شونډو اننګو پورې غنچې څهٔ دی
دی تماشه یې د ژړا چې دې خندا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

دستا پهٔ مینه کښې د خلقو خندنې خوښ یم
خود خپل عقل نه ودکار شم لیونې خوښ یم
راسره غم د لیونو شی چې صحرا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

ګله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ګل شی
له دې هجره سرې ګل ې د چشمان ګل شی
خدای خبر بیا چې زهٔ به ستورې د سبا ووینم
ښکلې دنیا ووینم ښکلې دنیا ووینم

د قام ځلمو ستړګې مو پورته کړئ خپل خان وګورئ
چرته کښې ودرېدهٔ، وګورئ جهان وګورئ

د قام ځلمو زموږ همدغه د ختې ودځې دی
دا مو د ژوند د بنهٔ کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نن پهٔ څېرې خپل طاقت پهٔ ټول جهان خورکړئ
پهٔ خپل همت هرچرته نوم د پاکستان خور کړئ

شاته نور مهٔ ګورئ پهٔ وړاندې خپل قدم کېږدئ
پهٔ ورانو لارو باندې مهٔ ځئ قدم سم کېږدئ

لهٔ مخې لرې کړئ ازغی ځان ته ګلونه کېږدئ
شی چې اغیار در ته حیران هلته کښې پلونه کېږدئ

موږ له چې مخې له راغلی وار خطا تللی دی
ځلمو زموږ ه ځنې د ېر ځلی پهٔ شا تللی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تېر نهٔ شي
د پاکستان ځلمو مېدان کښې مو سر ټيټ نهٔ شي

د مشرانو تل ځلمو نصيحتونه نهٔ وي
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نهٔ وي

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سيال شئ پکښې
دا تنګي لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شئ پکښې

چې ننې ورنهٔ کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله يې وکړئ

يو بل ته مهٔ ګورئ ، لهٔ ځان هر يو ماليار جوړ کړئ
د پاکستان د هر يو ګوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ په وېرو وينو د امکان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
دا دهګې مهٔ کوه
هسې ډېکې مهٔ کوه
زړهٔ د فولادو نه ده هر يو مسلمان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
غم د بلا نهٔ کوو
د چا پروا نهٔ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ودود کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمير کښې هندوستان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ښائسته په شان وو اول
حېران پرېشان وو اول
اول وو ښائسته اوس د رياب ترې بې پايان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

هر امتحان ته ولاړ !
دغر په شانته ولاړ
وائي خاطر چې کلک په شانې د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

*

ستا د هلال ستورے مدام اختر دے زمونږ
د ستا مثال ستورے بېکارى نظر دے زمونږ
د ستا د اقبال ستورے سر او بصر دے زمونږ

تل ځلېږې په تا چې يې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Download from: aghalibrary.com